

Viser til epikrise etter vurderingssamtalen 12.01.2026.

Først og fremst, så vil vi gi en tilbakemelding på at epikrisen fremstår godt skrevet, grundig og presist beskrivende av møtets innhold, og ikke minst av Kristins tilstand og funksjonsnivå.

Vi har imidlertid én konkret merknad knyttet til formuleringen i vurdering/tiltak, hvor det fremgår at «pasienten ønsker ikke gruppeterapi».

Denne formuleringen oppleves misvisende. Kristin er desperat etter å få god og virksom hjelp, og hun var ikke avvisende til gruppetilbud som sådan. Det som ble formidlet i møtet – og som vi opplevde at det var enighet om i rommet – var at gruppeterapi per nå ikke fremstår som et egnet behandlingsnivå eller en løsning hun realistisk vil kunne ha nytte av, sett i lys av hennes historikk, situasjon og den belastningen et slikt opplegg vil kreve av henne (herunder tillit, trygghet og relasjonelle forutsetninger).

Slik formuleringen nå står, kan det leses som om «pasienten vil ikke ha gruppe», altså et pasientstyrt avslag. Det var ikke vår opplevelse. Tvert imot: Dersom Kristin ikke hadde villet tatt imot gruppetilbud, hadde hun heller ikke møtt opp til vurdering hos gruppeteam. Hun møtte opp fordi hun er desperat på hjelp, som hun selv sa i møtet «jeg har ropt og skreket i 2 år uten å bli hørt». Hun var åpen for vurderingen, hun hadde ikke tro på at det var en god løsning, men hun var åpen for det. Samtidig som det underveis ble tydelig (og drøftet) at dette ikke vil være et reelt hensiktsmessig tilbud i den aktuelle situasjonen.

Vi gjør oppmerksom på dette fordi presis og korrekt gjengivelse er særlig viktig i en sak som allerede har hatt et krevende forløp, og hvor formuleringer i journal og epikriser kan få betydning for videre vurderinger og beslutninger.

For øvrig opplever vi epikrisen som solid, balansert og i stor grad dekkende for både samtalen og den kliniske situasjonen.

Kristiansand 03.02.2026

Med vennlig hilsen
Bent Øystein Bostad
(pårørende)